

Sygn. akt II KK 239/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Rafał Malarski

SSN Włodzimierz Wróbel

Protokolant Anna Janczak

przy udziale prokuratora Prokuratury Generalnej, Zbigniewa Siejbika
w sprawie **R. S.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 5 grudnia 2013 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na niekorzyść skazanego od
wyroku Sądu Rejonowego w C.

z dnia 13 maja 2013 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 13 maja 2013 r., sygn. akt II K 163/13, Sąd Rejonowy w C. ustalił, że R. S. został skazany prawomocnymi wyrokami tego Sądu:

I.

- 1) z dnia 27 marca 2012 r., w sprawie II K 142/12, za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 18 stycznia 2012 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
- 2) z dnia 16 kwietnia 2012 r., w sprawie II K 954/11, za przestępstwo z art. 178a § 2 k.k., popełnione w dniu 26 lipca 2011 r. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności;
- 3) z dnia 10 maja 2012 r., w sprawie II K 375/12, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w grudniu 2011 r. na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności;
- 4) z dnia 26 listopada 2012 r., w sprawie II K 380/12, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w P. z dnia 1 marca 2013 r., sygn. akt V Ka 100/13, za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 283 k.k., popełnione w dniu 17 marca 2012 r. na karę 2 miesięcy pozbawienia wolności.

II. wyrokiem łącznym z dnia 23 października 2012 r., w sprawie II K 763/12, którym połączono kary orzeczone w sprawach II K 142/12, II K 375/12 i II K 954/11 i wymierzono karę łączną 9 miesięcy pozbawienia wolności,

a następnie:

- I. rozwiązał karę łączną pozbawienia wolności orzeczoną w pkt I wyroku łącznego w sprawie II K 763/12;
- II. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 k.k. połączył karę ograniczenia wolności i kary pozbawienia wolności opisane w pkt I. 1, 2, 3 i 4 i wymierzył skazanemu karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności;
- III. zaliczył na poczet kary łącznej okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w poszczególnych sprawach;
- IV. stwierdził, że w pozostałym zakresie połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu,
- V. rozstrzygnął o kosztach sądowych.

Orzeczenie to nie zostało zaskarżone i uprawomocniło się w dniu 28 maja 2013 r.

Postanowieniem z dnia 6 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy sprostował w opisanym wyroku oczywistą omyłkę pisarską w taki sposób, że wskazał, iż kara wymierzona skazanemu orzeczeniem z pkt I. 4 części wstępnej wyroku łącznego wynosiła w rzeczywistości rok i dwa miesiące, a nie – jak błędnie wpisano – dwa miesiące pozbawienia wolności.

Wyrok łączny został zaskarżony w całości na niekorzyść skazanego kasacją wywiedzioną przez Prokuratora Generalnego.

Skarżący, powołując się na przepisy art. 523 § 1, 526 § 1 oraz 537 § 1 i 2 k.p.k., zarzucił rażące i mające wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 86 § 1 k.k., poprzez wymierzenie skazanemu na podstawie tego przepisu kary łącznej 11 miesięcy pozbawienia wolności, to jest w wymiarze niższym od najwyższej kary jednostkowej roku i miesiąca pozbawienia wolności, orzeczonej podlegającym łączeniu wyrokami jednostkowymi. W konsekwencji tak sformułowanego zarzutu Prokurator wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku łącznego i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w C. do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja zasługuje na uwzględnienie wobec jej oczywistej zasadności.

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k. sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. Najsurowsza z wymierzonych skazanemu kar – rok i 2 miesiące pozbawienia wolności – orzeczona została w sprawie II K 380/12 Sądu Rejonowego w C., opisaney w pkt I. 4 części wstępnej wyroku łącznego. Skazanie to, jak wynika z pkt II zaskarżonego kasacją wyroku, objęte zostało karą łączną, co oznacza, że kara łączna pozbawienia wolności nie mogła być niższa od roku i 2 miesięcy. Tymczasem w pkt II wyroku łącznego wymierzono R. S. karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności. Pomijając okoliczność, że zawarty w pkt I. 4 opis kary orzeczonej wobec skazanego dotknięty został, sprostowaną później, omyłką pisarską, rozstrzygnięcie w przedmiocie kary łącznej zapadło w konsekwencji rażącej obrazę prawa materialnego – art. 86 § 1 k.k. – której wpływ na treść zaskarżonego kasacją orzeczenia jawi się jako oczywisty (wymiar orzeczonej wobec skazanego wyrokami Sądu Okręgowego z dnia 1 marca 2013 r. kary

pozbawienia wolności nie może nasuwać żadnych wątpliwości, a odpis tego orzeczenia znajduje się w aktach sprawy o wydanie wyroku łącznego (k – 33 – 34) i – na co wskazuje protokół rozprawy głównej – został on zaliczony w poczet materiału dowodowego.

Kierując się powyższym należało uchylić zaskarżone orzeczenie i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd będzie zobowiązany do respektowania wynikających z prawa materialnego reguł orzekania kary łącznej.